

Σ.Ε.Π.Π.Π.

«ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΠΡΟΓΝΩΣΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ»

Hellenic Cooperative of Lotteries' Agents - H.C.L.A.

ΕΔΡΑ: Περικλέους 17 – Τ.Κ. 154 51 – Ν. Ψυχικό ΑΤΤΙΚΗΣ • Κινητό Προέδρου: 6972228120
• www.seppp.gr • e-mail: contact@seppp.gr • Κινητό Αντιπροέδρου: 6932563094

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΜΑΡΝΗ 56 - 10437 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210 5245379 • ΦΑΞ.: 210 5229289

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ Γ.Σ. ΤΟΥ Σ.Ε.Π.Π.Π. ΤΗΝ 7^η ΜΑΡΤΙΟΥ

Σε εποχές δύσκολες και υπερφορτωμένες από τα προβλήματα των καιρών, με αδιαπραγμάτευτη την υποχρέωση να συνδράμουμε με όλες μας τις δυνάμεις και αντοχές στον αγώνα για την προάσπιση του επαγγελματικού μας μέλλοντος που αμφισβητείται καθημερινά είτε από τους ανταγωνιστές του δημόσιου συμφέροντος είτε από τραγικά λάθη εξαιτίας της ανικανότητας των αρμοδίων, σε τέτοιες εποχές «κρίσιμες», λοιπόν, βρίσκουν πάντοτε την ευκαιρία οι διάφοροι υστερόβουλοι ηγέτες να εκμεταλλευτούν τη δικαιολογία ότι λόγω της «μάχης» δεν μπορούν να ρωτούν τους οπλίτες (κι αυτή τη δικαιολογία βέβαια τη καλοσυνηθίζουν και συνεχίζουν να την επικαλούνται και μετά, βαφτίζοντας ως «κρίσιμη μάχη» την κάθε περίπτωση).

Σε αυτό το σινάφι δεν ανήκω. Ξεκινάμε κανονικά τη διαβούλευση για τα θέματα που θέλετε ή πρέπει να κουβεντιαστούν στην πρώτη Γενική Συνέλευση των συνεταιριστών. Γιατί και μέσα στην βεβαρυμμένη κατάσταση, οι διαδικασίες της λήψης αποφάσεων από ΟΛΟΥΣ πρέπει να τηρούνται κατά γράμμα, αφού αυτό αποτελεί την πεμπτουσία του Σ.Ε.Π.Π.Π.. Τουλάχιστον για μένα. Όσο κι αν με πίκρανε η αδιαφορία αρκετών, στην προηγούμενη ψηφοφορία.

Πολλοί δικαιολογήθηκαν ότι δεν πήραν καν είδηση, πως διεξαγόταν ψηφοφορία. Και γύρισα εκείνο το απόγευμα στην Αθήνα πολλά πρακτορεία συνεταιριστών, δίχως να με αντιληφθούν ακόμη και οι λίγοι που αναγνωρίζουν το πρόσωπο μου. Σε κανένα όμως πρακτορείο δεν έχουν οι συνεταιριστές ως αρχική σελίδα πρόσβασης στο ίντερνετ την ιστοσελίδα του Σ.Ε.Π.Π.Π.. Άλλοι ξεκινούν από τη σελίδα της ΟΠΑΠ (δικαιολογημένα) αλλά οι περισσότεροι έχουν το «in.gr» το «troktiko» και άλλα τέτοια άσχετα. Πως λοιπόν να μάθουν έγκαιρα για τον Σ.Ε.Π.Π.Π.;

Στην πρώτη διευρυμένη Γ.Σ. πρέπει οπωσδήποτε να διεξαχθεί **ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ** και **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ** των προηγούμενων ετών. Αυτά είναι δύο υποχρεωτικά θέματα. Επίσης λογικό είναι να ενημερωθείτε για κάθε τρέχουσα εξέλιξη που αφορά τον Σ.Ε.Π.Π.Π. όμως δεν είναι επιτρεπτό να δημοσιοποιηθεί με δημόσια ανακοίνωση. Άρα η **ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ** είναι ακόμη ένα επιβεβλημένο θέμα.

Αλλά η Γ.Σ., σύμφωνα με την παράγραφο 5 του Άρθρου 4 του Σ.Ε.Π.Π.Π., θα ξεκινήσει πριν την 10^η πρωινή που ορίστηκε ως επίσημη ώρα έναρξης των εργασιών. Είναι υποχρεωτικό να συνεδριάσουν πρώτα τα μέλη που έχουν κατοχυρώσει δικαίωμα συμμετοχής στη Γ.Σ. (τα 18 ιδρυτικά) και να εγκρίνουν τη συμμετοχή των υπολοίπων. Η διαδικασία έχει ως εξής:

09:30-09:45 Έλεγχος Απαρτίας Γ.Σ. – Εκλογή Προέδρου, Αντιπροέδρου και Γραμματέα της Γ.Σ. Για να έχουμε απαρτία είναι απαραίτητη η παρουσία, κατά την έναρξη, των 10 τουλάχιστον μελών από τα 18 ιδρυτικά. Αυτό είναι εξασφαλισμένο κι έτσι δεν τίθεται σε καμιά περίπτωση ζήτημα αναβολής της Συνέλευσης, λόγω έλλειψης απαρτίας. Η

Γ.Σ. θα διεξαχθεί κανονικά την Κυριακή 7 Μαρτίου 2010. Όμως κατά την εξέλιξη της συνεδρίασης και μετά τη νομιμοποίηση των υπολοίπων μελών, θα πρέπει συνεχώς να παραβρίσκεται τουλάχιστον το 50% + 1 των εγγεγραμμένων μελών. Αυτά τώρα ήδη ανέρχονται σε 376 και μέχρι την 7^η Μαρτίου θα έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τα 400. Άρα μέσα στην αίθουσα θα πρέπει να παραβρίσκονται τουλάχιστον 200 άτομα. Αλλιώς δεν θα διεξαχθούν ψηφοφορίες.

Η απαραίτητη παρουσία τουλάχιστον 200 μελών υποχρεώνει τη Διοίκηση του Σ.Ε.Π.Π.Π. σε πολύ μεγάλη προετοιμασία. Και μέρος αυτής αποτελούν οι δηλώσεις συμμετοχής. Από την Τρίτη 16 Φεβρουαρίου στην ιστοσελίδα του Σ.Ε.Π.Π.Π. θα υπάρχει η δυνατότητα να δηλώνουν τα μέλη μας την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν στη Γ.Σ.. Αυτό θα μας δώσει μια ιδέα του αριθμού των μελών και ανάλογα θα πράξουμε. Και με βάση τις δηλώσεις, θα προχωρήσουμε σε κράτηση δωματίων μειωμένου ενοικίου, βραδινή μαζική εστίαση σε χώρο διασκέδασης, ώστε να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας κλπ

09:45-10:00 **Νομιμοποίηση Συμμετοχής των νέων μελών στη Γ.Σ..**

09:30-10:00 **Προσέλευση Μελών.** Τα μέλη κατά την είσοδο τους θα αποδεικνύουν την ταυτότητα τους με δημόσιο έγγραφο (ΑΔΤ, Διαβατήριο κλπ) και θα επιδεικνύουν την κάρτα μέλους του Σ.Ε.Π.Π.Π. που εν τω μεταξύ θα τους έχει αποσταλεί. Μετά την υπογραφή της παρουσίας τους θα παραλαμβάνουν την κάρτα εισόδου, με διαφορετικό χρώμα για τα μέλη και τους αντιπροσώπους των μελών, την οποία κάρτα θα έχουν υποχρεωτικά αναρτημένη καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης, ώστε οι άνδρες της ασφάλειας της Συνέλευσης να μπορούν να πραγματοποιούν συνεχείς ελέγχους και να απομακρύνουν όσους δεν διαθέτουν κάρτα εισόδου.

10:00-10:30 **Εναρκτήρια Ομιλία και εισηγήσεις του Δ.Σ. του Σ.Ε.Π.Π.Π. στη Γ.Σ.**

10:30-11:00 **Χαιρετισμοί προσκεκλημένων.** Θα προσκληθούν να παραστούν η ΟΠΑΠ, η ΕΤΕ, η ΔΕΗ, επιχειρήσεις της αγοράς που θα καταθέσουν προτάσεις συνεργασίας, ΜΜΕ κλπ.

11:00-11:30 **Διάλειμμα πρωινού καφέ.**

11:30 **Έναρξη εργασιών.**

11:30-12:00 **Διοικητικός και Οικονομικός Απολογισμός – Ψηφοφορία.**

12:00-12:30 — **Στελέχωση και οργανόγραμμα του Σ.Ε.Π.Π.Π. - Έδρα του Σ.Ε.Π.Π.Π.**
— **Εκλογή Γενικού Διευθυντή έως τη λήξη θητείας του Δ.Σ.**
(Το θέμα αυτό αναλύεται εκτενέστερα στο τέλος της ανακοίνωσης)

12:30-14:30 **Θέματα Γενικής Συνέλευσης:**

— **Γενική Ενημέρωση**

— **Έγκριση Πολιτικής Πωλήσεων**

Εδώ θα κουβεντιαστούν θέματα όπως:

- Η διαφημιστική προβολή του Σ.Ε.Π.Π.Π..
- Η σύμβαση των εισπρακτόρων Δ.Ε.Η., γενικά.

- Το κείμενο της ενημερωτικής επιγραφής για το κοινό.
- Το ελάχιστο πλαφόν, με υπερανάλυση από την ΕΤΕ ή προκαταβολή μετρητών.
- Το ύψος του προστίμου και γενικά οι ποινές για τους εισπράκτορες που επανειλημμένα κάνουν χρήση του ορίου υπερανάλυσης, επιβαρύνοντας και το πιστωτικό τους όριο αλλά και τις υπηρεσίες του Σ.Ε.Π.Π.Π.
- Τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ένα κατάστημα μέλους του Σ.Ε.Π.Π.Π. για να συνάψει σύμβαση συνεργασίας, για μια καταναλωτική δραστηριότητα του Συνεταιρισμού (όρια βιωσιμότητας).

— **Αγορά / Πώληση Μεριδών**

- **Ελάχιστος απαιτούμενος τζίρος ανά δραστηριότητα, για χρήση δικαιωμάτων. Περιοριστικοί όροι άσκησης δραστηριότητας Πλαφόν παραγωγικότητας / Επιβραβεύσεις.**

14:30-15:00 **Διάλειμμα – Μεσημεριανός μπουφές.**

15:00 **Επανάραξη των εργασιών.**

15:00-17:00 — **Επιλογή των ορκωτών λογιστών για την διαχειριστική χρήση.**

— **Στόχοι για το 2010**

(Εδώ έχουν ήδη προταθεί προς συζήτηση:

- Η αξιοποίηση των διαθεσίμων του Σ.Ε.Π.Π.Π.
- Λειτουργία ηλεκτρονικού καταστήματος πώλησης προϊόντων σχετικών με τα πρακτορεία – Ενεργοποίηση του seppp_shop.gr
- Δημιουργία υποκαταστημάτων άλλων δραστηριοτήτων.
- Ασφάλιση των εισπράξεων και εν γένει των καταστημάτων των μελών του Σ.Ε.Π.Π.Π..
- Ίδρυση συνεταιριστικού χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος.
- Ενίσχυση της οικονομικής δύναμης του Σ.Ε.Π.Π.Π..
- Δημιουργία από τον Σ.Ε.Π.Π.Π. συμβουλευτικής υπηρεσίας και παροχής υποστήριξης σε πρακτορεία με αδυναμία οργάνωσης. Ενίσχυση της βιωσιμότητας τους.
- Ίδρυση ταμείου αλληλοβοήθειας των μελών του συνεταιρισμού.

Μέχρι και την Παρασκευή 19/2/2010 τα μέλη του Σ.Ε.Π.Π.Π. μπορούν (και πρέπει) να στέλνουν τις προτάσεις τους στο contact@seppp.gr, για επιπλέον θέματα που επιθυμούν να συζητηθούν.

17:00 **Λήξη εργασιών.**

22:00 **Πιθανή συνάντηση για δείπνο γνωριμίας, αν υπάρχει πρόθεση ικανοποιητικής συμμετοχής.**

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.Π.Π.
ΚΙΜΩΝ ΚΛΩΝΑΡΗΣ**

Υ.Γ. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.Π.

Γεννηθήκαμε σε μια χώρα ηλιόλουστη. Χιλιάδες μίλια ακτές είναι τα όρια της. Η θάλασσα αφήνει το μάτι να ατενίζει μακριά· όσο αντέχει. Δεν το στριμώχνουν τα βουνά. Σε μια τέτοια χώρα αν ζεις, από όπου κι αν ήρθαν οι δικοί σου, γρήγορα μαθαίνεις να 'σαι λεύτερος. Ευπνάζ το πρωί και ξέρεις πως έχεις όσο χρόνο θες μπροστά σου μέχρι να δύσει ο ήλιος, για να δουλέψεις, να γλεντήσεις, να αγαπήσεις και να αμφισβητήσεις τα πάντα. Να βρεις τη δική σου αλήθεια. Δεν τρέχουμε εμείς να προλάβουμε το φως, όπως στον βορρά. Οι άτυχοι εκεί βιάζονται, παλεύοντας με τις λίγες ώρες της μέρας. Και παρακαλούν για την πεπατημένη. Να μην ξεστρατίσουν και χαθεί χρόνος. Να φτάσουν γρήγορα και με ασφάλεια όπου άλλοι τους έδειξαν. Οι θεοί, οι μάγοι, οι ηγέτες, οι φωτισμένοι.

Όμως τα μυαλά σε μια χώρα σαν τη δική μας, ανοίγουν όπως η μαϊστρα στο κεντρικό κατάρτι. Μπροστά είναι μόνο το πέλαγος. Αρμενίζεις κατά που σε τρώει η περιέργεια. Δεν υπάρχουν πατημένα μονοπάτια να ακολουθήσεις. Ούτε και φράχτες αντέχει η θάλασσα. Δεν βολεύεσαι με παραμύθια για βαρβάρους και Αρίους, που υπερέχουν. Υπάρχουν και οι βάρβαροι (αυτοί που η άγνωστη γλώσσα τους ακούγεται στα αυτιά μας σαν βαρ-βαρ) αλλά είναι γενναίοι. Ο παππούς Όμηρος, την πιο φιλοπάτριδα κουβέντα του «είς οίωνος άριστος, αμύνεσθαι περί πάτρης» (Ιλιάς, Μ 243) την έβαλε να την λέει ο «βάρβαρος» Έκτωρ (ότι άλλο ανόητο κι αν διαλαλούν οι τηλεοπτικοί γελοίοι). Τα μεγάλα, τα ανοιχτά μυαλά είναι γενναϊόδωρα. Δεν μεμψιμοιρούν. Δεν φοβούνται.

Φοβούνται βέβαια τον «άγνωστο» κεραυνό. Και μέχρι να βρουν τι τον προκαλεί, τον βάζουν στο χέρι του Δία. Αλλά αυτό το παραμύθι δεν κρατά πολύ. Το λαιδορούν από την πρώτη στιγμή. Και κοροϊδεύουν τον τρομερό κεραυνοκυβερνήτη τους μειώνοντας την υπερδύναμη του, διηγούμενοι τις νίλες του από τη ζήλια της ...συζύγου του! Δεν ανέχονται κανέναν πάνω από το κεφάλι τους.

Όσες θεογονίες κι αν γεννήθηκαν εδώ, πολλαπλάσιες ήταν πάντα οι απαντήσεις του «Λόγου». Γιατί οι θεολογίες βάζουν τον άνθρωπο να νοιώθει αδύναμο και φοβισμένο ον, εξαρτημένο από ανεξιχνίαστες δυνάμεις. Να ακολουθεί τη «μοίρα» και τις εντολές. Και φυσικά να υπακούει στους ηγέτες του, που πάντα αυτοανακηρύσσονταν «παιδιά του θεού». Αυτό τους βόλευε.

Όμως ο Λόγος, η Λογική, η Επιστήμη, η αγάπη για τη Σοφία, η Φιλοσοφία, εκτοπίζουν τις εντολές του Ολύμπου και τη «μοίρα» και τον μύθο και την άγνοια. Μεταμορφώνουν τον άνθρωπο σε κύριο της γνώσης, της ζωής, του κόσμου (κόσμος = κόσμημα δημιουργίας) και προπαντός δημιουργό της τύχης του και οργανωτή της κοινωνίας του. Έρχεται ο ΑΙΣΧΥΛΟΣ (Πέρσες 242) και διδάσκει ότι υπερέχουν στη δημοκρατία οι πολίτες, διότι: «δεν είναι δούλοι ούτε υπήκοοι άλλου ανθρώπου».

Δεν βολεύει αυτό στον Μεσαίωνα που ακολουθεί. Δεν κυβερνούνται εύκολα οι σκεπτόμενοι, οι αμφισβητούντες, οι κρίνοντας και ελέγχοντας την εξουσία. «Μηδείς εν Αθήναις διδασκέτω φιλοσοφίαν» (Ιουστινιανός ο «Μέγας»! 529 μΧ). Η έρευνα ούτε χρειάζεται ούτε συγχωρείται. Πίστευε και μη ερεύνα. Γιατί η πίστη, που είναι η παρηγοριά και η καταφυγή του αδύνατου, όταν περιβάλλεται εξουσία ή περιβάλλει την εξουσία, τότε γέρνει προς τη δίωξη του ανθρώπινου λόγου και του **διαλόγου**. Και ο Μεσαίωνας αυτός κρατά ακόμη. Μέχρι τις μέρες μας.

Ως πότε θα ανεχόμαστε το φίμωμα της αντιπροσωπευτικής διοίκησης; Οι λίγοι να αποφασίζουν στο όνομα των πολλών! Ως πότε θα βολεύεστε στην υπακοή και θα περιορίζεστε στη κριτική; Πότε θα επωμισθείτε την ευθύνη να πάρουμε στα χέρια μας το διάκι της ζωής μας;

Με τον συνδικαλισμό των επαγγελματιών πρακτόρων έμπλεξα αργά. Στα πολιτικά σχολεία που μεγάλωσα, συνδικαλισμός νοείται μόνο μεταξύ υπαλλήλων. Εκεί που ότι διεκδικείς ισομοιράζεται σε όλους. Εκεί που όταν απεργείς, το αφεντικό καταστρέφεται.

Με την Π.Ο.Ε.Π.Π.Π. δε ισχύει κάτι τέτοιο. Όλοι πήγαμε στο 8% για το ΚΙΝΟ, αλλά αυτό μεταφράζεται σε 40 χιλιάδες, επιπλέον, για το πρακτορείο της Πεύκης και μόλις 324 ευρώ περισσότερα, τον χρόνο, για το αντίστοιχο της Ιστιαίας. Το ίδιο είναι; Και ποτέ δεν έμαθα ότι μειώθηκε έστω κατά ένα ευρώ ο μισθός του διορισμένου στην ΟΠΑΠ, όσες μέρες κι αν κάναμε εμείς απεργία. Τι ενδιαφέρον να μου προκαλούσαν όλα αυτά; Κι όμως έμπλεξα. Έστω στα 42 μου. Είχα βέβαια άλλα 25 χρόνια πραγματική, προηγούμενη, συνδικαλιστική εμπειρία.

Με παράσυρε η οργή μου για τους συνδικαλιστές που βοήθησαν να πνιγεί το ΛΟΤΤΟ (με τις δυο κληρώσεις την εβδομάδα αντί για μία και καλή, 90 δραχμές τη στήλη από 30) προκειμένου να πάρει ανάσες το «Ξυστό» που έμπαινε στην αγορά. Και δέχτηκαν και το 8% προμήθεια σε αυτό, για να ανοίξουν τον δρόμο στο επόμενο επιχειρηματικό σχέδιο των ιδίων κύκλων. Τότε νόμισα πως στην Π.Ο.Ε.Π.Π.Π. διοικούσαν απλώς ανόητοι. Μετά έμαθα... Όμως στο μεταξύ είχα εγκλωβιστεί!

Και τι δεν ζητούσα, σαν νεόκοπο μέλος της διοίκησης της Ομοσπονδίας, τότε. Όλοι κρατούσαν τις κοιλιές τους από τα γέλια, κάθε φορά που άνοιγα το στόμα μου.

- Να υπογράψει η ΟΠΑΠ συμβάσεις με τους πράκτορες, για να κατοχυρωθούν τα δικαιώματά μας.
- Καθιέρωση των αργιών (επί λέξει αντιγράφων) 25^{ης} Μαρτίου, 28^{ης} Οκτωβρίου, Μ. Παρασκευής, Κυριακής του Πάσχα, της Δεύτερης μέρας, εθελοντικά του Μ. Σαββάτου, 15 Αύγουστου, Χριστούγεννων και Πρωτοχρονιάς και κλειστά τα πρακτορεία κατά την ημέρα διεξαγωγής των εκλογών στα Σωματεία.
- Τεχνική υποστήριξη και τα Σ/Κ.
- Δωρεάν teletext με την εξέλιξη των αγώνων, για να μην πληρώνουμε τα συνδρομητικά.
- Επανεξέταση του τρόπου υπολογισμού της προμήθειας με αμοιβή του πράκτορα στο 30% της γκανιότας.
- Αμοιβή στους κεντρικούς.
- Επιβάρυνση και της ΟΠΑΠ με τα λειτουργικά κόστη των πρακτορείων, που είναι υποχρεωτικά.
- Εξωτερική κοινή εικόνα των καταστημάτων μας.
- Ημερήσια Λογιστική ενημέρωση του ταμείου.

Και, και, και...

57 ΒΗΜΑΤΑ είχαν ονομαστεί αυτές οι προτάσεις που από την Γραμματεία της Ομοσπονδίας, (Π.Ο.Ε.Π.Π. λεγόταν ακόμη, με 2 Πι) πήραν αριθμό πρωτοκόλλου τον Δεκέμβριο του ...1999!!! Υπογραφές: Επαρχιακό Ψηφοδέλτιο.

Το πρωτότυπο κείμενο βρίσκεται ακόμη στα αρχεία της Ομοσπονδίας και είναι πολύ ζαρωμένο, σαν να έπεσε στο νερό και το έβγαλαν να το στεγνώσουν πρόχειρα. Δεν είναι όμως νερό. Είναι τα δάκρυα από τα γέλια των «έμπειρων» συνδικαλιστών. Άγνωστος, τότε, πρώτη φορά αντιπρόσωπος του Σωματείου Καβάλας, γύριζα με μια βαλίτσα στα σωματεία όλης της χώρας με ΚΤΕΛ και ωτοστόπ. Όταν συστήθηκα σ' αυτούς τους συνδικαλισταράδες και τους ανακοίνωσα την πρόθεση μου να μαζέψω τα Σωματεία της Περιφέρειας μέσα σε 2 μήνες για να εκπροσωπούνται με δικό τους ψηφοδέλτιο στην Π.Ο.Ε.Π.Π., αυτοί μου ζήτησαν πιστοποιητικό ψυχικής υγείας. «Ρε συ, πενήντα κιλά άνθρωπε, για πες μας από πού θα παίρνουν, με 2 μήνες αέρα, τα Κρατικά Λαχεία και τα ΞΥΣΤΑ τους οι επαρχιώτες συνδικαλιστές, αν δεν ψηφίσουν τους Αθηναίους;». Απάντησα εκλέγοντας, με τη μία, 3 έδρες στο 15μελές (μαζί ο Θεοδωρακόπουλος και ο Τοπτσίδης). Και μέσα σε 6 μήνες γίναμε 4 (Τοπουζλής) και σε 9 μήνες φτάσαμε τους 5 (Παπασταθόπουλος). Και μετά, όταν κορόιδεψαν τα 57 Βήματα, γύρισα και είπα στους άλλους: «Αυτούς όλους πρέπει να τους ξεφορτωθούμε». Σήμερα ΚΑΝΕΝΑΣ τους δεν βρίσκεται στο Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Π.Π.Π.

Ξεκίνησα την ιστορία από πολύ παλιά, αλλά μόνο έτσι μπορώ να σας εξηγήσω. Και το 2003 το Επαρχιακό ψηφοδέλτιο ήταν έτοιμο να πάρει στα χέρια του τις εξελίξεις και να περπατήσει ένα-ένα τα 57 Βήματα. Όλη η Ελλάδα το ήθελε. Ποιος θα μας σταματούσε;

- «Απαλλάξτε με από αυτόν, τώρα αμέσως» ζήτησε ο Κοσκινάς (τότε πρόεδρος της ΟΠΑΠ, μετά που πιαστήκαμε στα χέρια, σε ένα ξενοδοχείο των Ιωαννίνων, μπροστά στα έκπληκτα μάτια πρακτόρων και διευθυντών της εταιρίας).
- «Δεν μπορούμε», απάντησαν τα στελέχη, «έχει μαζέψει υποστήριξη από όλη την Ελλάδα».
- «Και ποιος σας είπε, ανόητοι, να τα βάλετε με όλη την Ελλάδα; Πόσοι ψηφίζουν στο Σωματείο Καβάλας;»
- «Περίπου 50»
- «Βρείτε, πιάστε, 26 να τον μαυρίσουν, να μην βγει ούτε αντιπρόσωπος και τελειώσαμε με αυτόν. Αν δεν τον ξεφορτώνεται η Ελλάδα, θα τον ξεφορτωθεί ο τόπος του. Δεν θα τα βάλουμε με τους πολλούς. Μας φτάνουν 26.»

Ζήτησε 26 και βρήκε 27. Έφυγα από τον συνδικαλισμό. Με είχαν διώξει οι 27. Κι έπαψαν και να με ενδιαφέρουν οι πολλοί. Προσπάθησα να μαζέψω μόνο τους επαγγελματίες. Αλλά αυτό πια που είχα αποφασίσει δεν ήταν συνδικαλισμός. Ο συνδικαλισμός έχει απαράβατο κανόνα το «ή όλοι ή κανείς». Κι αυτό που έκανα εγώ ήταν αγώνας να μαζευτούν όσοι είχαν όραμα και πίστευαν στις δυνάμεις τους. Έτσι ξεκίνησε το δεύτερο ταξίδι μου στην Ελλάδα.

Έτος 2005. Πρώτη συγκέντρωση στην Αλεξανδρούπολη. Σε ένα τραπέζι 5 άτομα που άκουγαν σαστισμένοι. Ήθελαν να πραγματοποιηθούν όλα όσα έλεγα, αλλά πως θα τα έβαζαν με τον ΟΠΑΠ;

Και από κει Ορεστιάδα, Διδυμότειχο, Σουφλί, Τυχερό, Κομοτηνή, μέχρι το Ναύπλιο, τη Σάμο, την Άρτα, τη Θεσσαλία, την Κρήτη, την Ήπειρο. Στην Θεσσαλονίκη συναντήθηκα με τον Φαργκάνη στο πρακτορείο του Τζούμα στη Ν. Μηχανιώνα, ένα βράδυ που μας πήρε και μας σήκωσε η καταιγίδα (θυμάστε;) Στη Σταυρούπολη ήπια καφέ με τη Τζαμπαζλή. Πρώτη φορά τη γνώριζα. Ήθελα όμως να γίνουν όλα φόρα παρτίδα. Έκανα κάτι έξω από τον συνδικαλισμό των πολλών και ενημέρωνα πρώτα τους ίδιους τους συνδικαλιστές. Έτσι έμαθα, έτσι μου αρέσει. Προτιμώ το γουρούσι κι όχι να με τρώει η ανία και το κρύο, στο καρτέρι για το ανυποψίαστο θήραμα.

Με κοίταζαν, ρωτώντας με τα μάτια τους «Τι και ποιος κρύβεται από πίσω σου;» Η θεωρία της συνομοσίας ηγεμονεύει κάθε άλλης σκέψης στις κλειστές ομάδες. Είναι βυζαντινό κληροδότημα αυτό. Καλά ριζωμένο. Όμως μετά από τόσα χρόνια, έμαθαν πια. Πως πίσω από 50 κιλά κόκκαλα, δεν χωρά να κρυφτεί τίποτε. Πόσο μάλλον τα κάθιδρα κατακόκκινα μούτρα των αφεντικών, τα γεμάτα οκάδες ζύγκι.

Στην πορεία μου αυτή με σταμάτησε ο Τοπουζλής στη Λάρισα. «Δώσε μια ευκαιρία ακόμη στους πολλούς. Όχι μόνο σε αυτούς που ξέρουν, αλλά σε όλους. Στο κάτω-κάτω εσύ, που μπορείς, έχεις και την υποχρέωση να τους δώσεις τα εφόδια να συνειδητοποιήσουν τη δύναμη τους». Θες η στιγμή, θες η κούραση, ίσως και τα χρόνια που έτρεχαν να προλάβουν τα 48, παρασύρθηκα.

Π.Ο.Ε.Π.Π.Π.: Γραμματέας στην Ομοσπονδία το 2006. Πρόεδρος το 2007-2008. Μια-δυο ώρες τη μέρα για το μεγάλο σχέδιο της οργάνωσης του Δικτύου και πάνω από 12 ώρες να γεμίζει το fax με δράματα υγείας, οικογενειακά, αστυνομικού δελτίου... Όλα να συνηγορούν πως αποκλειστική ευθύνη μου ήταν να τρέξω για τον διακανονισμό του Περικλή, την παράνομη μεταφορά της Ελένης. Να πάρει παραπάνω μηχανές ο Ευριπίδης. Έτσι ήταν μαθημένοι. Ζήτω το ρουσφέτι, έξω η διαφάνεια. Εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παίξε γέλασε. Σε ΚΑΝΕΝΑΝ δεν υπέκυψα! Και η καρέκλα του Προέδρου άρχιζε να τρίζει. Κανένα ενδιαφέρον για τον θώκο που άλλοι σκοτώνονταν. Ώσπου, τότε, η ΟΠΑΠ ανακοίνωσε την έναρξη των διαπραγματεύσεων για να συμβληθεί με τους πράκτορες. Ευκαιρία πάλι για τα 57 Βήματα, που είχαν πια γεράσει κατά 7 χρόνια όμως δυστυχώς ήταν ακόμη επίκαιρα. Άντε πάλι από την αρχή.

Μεγάλες οι ρήξεις με τη διοίκηση Κωστάκου. Γέμισα μια βαλίτσα αγωγές και μηνύσεις. Όμως από το φθινόπωρο άρχισε να αλλάζει το τοπίο. Η ευκαιρία με τον Χ.Χ. ήταν μοναδική. Βήμα-Βήμα, φτάσαμε. Μόνο τις τελικές υπογραφές δεν αξιώθηκα να δω. Έπεσα μόνος μου στην παγίδα μιας

δημόσιας υπόσχεσης. Περιορίστηκα στον Σ.Ε.Π.Π.Π. που στο μεταξύ είχε γεννηθεί. Είχα το κέφι να συνεχίσω; Τα πάντα πνιγόταν σε φοροτεχνικά προβλήματα, ταμειακές μηχανές, βιβλία εσόδων-εξόδων και ΦΠΑ. Γίνεται όμως πανηγύρι με ολίγη από κέφι και μία σκέτη από ενθουσιασμό;

Εφτά μήνες στην απομόνωση της Θάσου, στη σκέψη μου τριγύριζε κάτι καινούργιο. Μπορούσαν 500, 1000, 2000 επαγγελματίες να ενωθούν και να αυτοδιοικηθούν με παρρησία (= με ευθύνη αλλά και υποχρέωση όλων να πάρουν τον λόγο) και ισηγορία (= οι εισηγήσεις όλων να είναι ισότιμες); Αυτό ναι. Αυτό με γέμιζε πάλι με ενθουσιασμό.

Ο γερό-Κάρολος μας είχε διδάξει πως οι ποιοτικές αλλαγές έρχονται μέσα από τις ποσοτικές. Τι ζητούσαν οι επαγγελματίες; Να συμμετάσχουν σε ένα μεγάλο επιχειρηματικό σχέδιο. Να βρουν μια καινούργια προοπτική. Μπορούσα να τους το προσφέρω; Φυσικά και μπορούσα. Ούτε η εμπειρία μου έλειπε ούτε οι γνωριμίες ούτε οι σπουδές. Κι εγώ θα συμμετείχα στο μεγαλύτερο κοινωνικό πείραμα αυτοδιάθεσης. Ένα μικρό σκούνημα χρειαζόταν για το ξεκίνημα. Και τότε ο Σ.Ε.Π.Π.Π., ξαφνικά, απαλλάχτηκε από βιβλία και ταμειακές μηχανές. Σεπτέμβρης του 2009. Καλό σημάδι. Ξεκινούσαμε.

Συχνά, το έχετε καταλάβει, φαντάζομαι τον Σ.Ε.Π.Π.Π. σαν πλοίο ναυαρχίδα. Να φουσκώνουν τα πανιά του και να μην το σταματά τίποτε. Δυο χρόνια τον έβλεπα τραβηγμένο στον ταρσανά, να τον τρώει η στεριά, να τον λαχταρά η θάλασσα και μ' έτρωγε και μένα ο καημός, πότε θ' αφήσει πίσω του το τελευταίο φαλάγγι.

Από τον Οκτώβρη έγινε η νύχτα μέρα για να προλάβουμε. Τα ξέρετε. Όμως άξιζε ο κόπος. Η αγορά είναι ενημερωμένη. Μας περιμένει ανυπόμονα. Μας χρειάζεται. Άλλη μέρα ξημερώνει από αύριο.

Και μέσα σε όλα αυτά, να προχωρά και το κοινωνικό πείραμα. Τίποτε κρυφό από τα μέλη. Όλα στο φως. Καμιά απόφαση πίσω από την πλάτη τους. ΟΛΟΙ αποφασίζουν για ΟΛΑ. Με πολύ βάσανο, είναι αλήθεια. Και πολλές απογοητεύσεις. Όμως είναι ακόμη η αρχή. Δικαιολογούνται τα πισωγυρίσματα. Χρόνια μας είχαν μάθει αλλιώς.

Η πρώτη ανοικτή διαβούλευση ήταν ένας θρίαμβος. Όλοι το χάρηκαν. Κάτι νέο γεννιόταν. Τριάντα σελίδες γεμίσαμε. Συμμετείχαν τα 214 από τα 279 μέλη. Το 76,7%! Κι εγώ τραβούσα των παθών μου τον τάραχο. Ξέρω πως μας διαβάζουν πολλοί. Έγραφε λοιπόν το μέλος: «Άρα συνάδελφος που στη τρις το μεσημέρι του Σαββάτου συμπλήρωσε το όριο το ανώτατο όριο δεν να εισπράξει από εκεί και πέρα μέχρι την Δευτέρα την τρίτη το πρωί όπως περιγράφετε (3-4-5- παραγράφους) στην ενημερώσει επισημαίνω αυτό γιατί τράπεζα κλειστή συνεταιρισμός κλειστός;». Κι εγώ μετάφραζα: «Άρα συνάδελφος που στη τρεις το μεσημέρι του Σαββάτου συμπλήρωσε το ανώτατο όριο δεν θα εισπράξει από εκεί και πέρα μέχρι τη Δευτέρα, τη Τρίτη το πρωί όπως περιγράφετε (παράγραφοι 3-4 και 5) στην ενημέρωσή σας. Το επισημαίνω αυτό γιατί και η Τράπεζα θα είναι κλειστή και ο συνεταιρισμός κλειστός». Δώδεκα χιλιάδες λέξεις γραμμένες από την αρχή. Ε, και; Το ότι κάποιος για πρώτη φορά προσπαθούσαν να βάλουν κάτω χαρτί και μολύβι, καθόλου δεν μείωνε την αξία τους. Γιατί στη δουλειά τους είναι οι καλύτεροι. Αυτό που μετρούσε ήταν για τον Σ.Ε.Π.Π.Π. οι επιτυχημένες υποδείξεις και για μένα το σημαντικότερο, ότι ΟΛΟΙ συμμετείχαν με ενθουσιασμό.

Αυτά είναι τα μεγάλα, τα όμορφα. Αλλά υπάρχουν και τα δύσκολα. Η πεζή καθημερινότητα. Μετά τους πρώτους 200-300, τους ενθουσιώδεις, άρχισαν και τα προβλήματα. «Εσύ ρε είσαι ο Κίμων ο Κουλούρης που λεν ότι θα μας γεμίσεις λεφτά;». «Κλωνάρη λέγαν τον πατέρα μου». «Γιατί ρε δεν πληρώνει ο Σέπε τα μηχανάκια και βάζεις να τα πληρώσουμε εμείς;». «Εσύ είσαι ο Σ.Ε.Π.Π.Π.. Όποιος κι αν τα πληρώσει, είτε ο Συνεταιρισμός είτε κατ' ευθείαν ο Συνεταιριστής, από την ίδια τσέπη βγαίνουν». «Και ο ΟΠΑΠ γιατί πλήρωσε τις κόκκινες;». «Γιατί η ΟΠΑΠ σου δίνει αυτά τα ελάχιστα, για να βγάζουν δισεκατομμύρια οι μέτοχοι της κάθε χρόνο. Στον Σ.Ε.Π.Π.Π. εσύ είσαι το αφεντικό». Και πολλοί άλλοι τέτοιοι διάλογοι. Πολύ μακρύς και δύσκολος ο δρόμος μπροστά μας.

Και το πείραμα, από την άλλη πλευρά, να πέφτει όλο και πιο συχνά σε βάλτους. «Σε εμπιστευόμαστε· πες τι θες να κάνουμε και θα γίνει». «Όχι δεν με εμπιστεύεσαι. Θες μόνο να μπεις στο καράβι. Αφού μπήκαν τόσοι πολλοί, γιατί να μείνεις εσύ απ' έξω, σκέφτεσαι». «Και τι σε νοιάζει εσένα τι σκέφτομαι εγώ; Δεν κάνεις τη δουλειά σου, έτσι κι αλλιώς;». «Ποια είναι η δουλειά μου;». «Έλα, ρε. Δεν θα κονομήσεις;». «Από ποιον;».

Η ακόμη χειρότερα «Κίμωνα καταλαβαίνουμε τι περνάς. Θα προτείνουμε στη Γ.Σ. να γίνει έρανος από 10 ευρώ ο καθένας». Έσφιγγα τα δόντια και δεν μιλούσα.

Μέχρι που ήρθε η ψηφοφορία για τη σύμβαση με τη Δ.Ε.Η.. Το τι άκουσα ως δικαιολογία για την απουσία συμμετοχής δεν περιγράφεται. Θαρρείς κι όντως είμαι εγώ το αφεντικό, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν την κοπάνα. Πράγματι είναι πολύ μακρύς ο δρόμος. Και δυστυχώς φοβάμαι πως δεν έχω τη ρεαλιστική δυνατότητα να μείνω κι άλλο. Η παραμονή μου στην Αθήνα είναι απαραίτητη για τον ρόλο που μου αναθέσατε, έχει όμως απαιτήσεις που είναι δύσκολο να ανταπεξέλθω. Τα έξοδα είναι πάρα πολλά. Το λάθος της συμμετοχής μου, 3 χρόνια, στα συνδικαλιστικά δρώμενα της Ομοσπονδίας με εξάντλησε πρόωρα. Και τον Σεπτέμβριο τα έβαλα κάτω και είπα πως θα αντέξω μέχρι τη Γενική Συνέλευση τον Φλεβάρη, όπως υπολόγιζα. Δεν βόλεψε όμως στην Ομοσπονδία, το καταλαβαίνω, έπρεπε να πάμε μαζί τον Μάρτιο, για να γλυτώσουν τα έξοδα μετακίνησης τα παιδιά που είναι και συνδικαλιστές και συνεταιριστές και είπα το ναι. Κι αυτό με έβγαλε από το όνειρο. Στην καταναλωτική κοινωνία που δημιουργήσαμε, ο Διογένης με το Πιθάρι θα πέθαινε της πείνας.

Δεν θα πάψω ούτε στιγμή να παρακολουθώ αυτό που ξεκίνησα. Θέλω να το δω να γίνεται μεγάλο και τρανό. Είπε ένας από σας πως τέτοιες μεγάλες ιδέες πρέπει να τις υλοποιεί κάποιος με πολύ χρήμα και χρόνο. Από χρόνο δεν έχετε παράπονο. Όσο από χρήμα, ήταν ότι είχα και δεν είχα. Κι εσείς να προσέχετε αυτούς που έχουν πολλά. Γιατί δεν ξέρω πως τα μάζεψαν.

Προς το παρόν ο Σ.Ε.Π.Π.Π. οφείλει να προχωρήσει επιχειρηματικά. Αυτό που εσείς προσμένετε. Και αφού σε μένα στερεούν οι δυνατότητες να συνεχίσω, για να γίνει αυτό πρέπει να πάει σε χέρια επαγγελματιών. Δεν μπόρεσα να τους διαλέξω. Όταν βγήκα στην αγορά για την επιλογή του Γενικού Διευθυντή που θα με αντικαταστήσει και τους μίλησα για την «αυτοδιαχείριση» με κοίταξαν σαν να 'μουν από άλλον πλανήτη. «Αφού θα κερδίζουν, τι άλλο θέλουν;». «Να αποφασίζουν οι ίδιοι». «Είσαι καλά;». «Αλλά τουλάχιστον θα παίρνετε αποφάσεις με ανοικτές τις πόρτες. Τίποτε κρυφό». «Άκου να δεις. Αυτό με τις ιδεολογίες, να το προσέξεις. Μη το αφήσεις. Εμείς είμαστε επαγγελματίες.» Ούτε και στην αμοιβή τα βρήκαμε. Ντράπηκα, για τα μηδενικά που έβαζαν στα νούμερα τους. Θα κάνουν δεύτερο γύρω διαπραγματεύσεων η Αναστασία, ο Γιάννης, ο Νικήτας, ο Άλκης, ο Μάριος και ο Μιλτιάδης. Όποιον κι αν βρουν, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Καταστατικού μας, αυτός πρέπει να εκλεγεί και από τη Γ.Σ. με μυστική ψηφοφορία. Αλλιώς ο Σ.Ε.Π.Π.Π. δεν υπάρχει. Είναι Καταστατική μας υποχρέωση. Κι αυτός θα είναι το Α και το Ω του Συνεταιρισμού. Ο Γενικός Διευθυντής έχει τη δυνατότητα υπογραφής όλων των οικονομικών συναλλαγών, αντί του Προέδρου.

Θα μου λείψετε. Θα 'θελα να είμαι μαζί σας ως το τέλος. Θα κάνω άλλη μια προσπάθεια, αλλά...

Κίμων